

Thürmer Gyula, Karacs Lajosné és Vajda János

MOST MÉG LEHET ÉS KELL IS JAVÍTANI!

A Munkáspárt Központi Bizottságának ülésén, 2006. március 18-án, szombaton Thürmer Gyula, a párt elnöke ismertette a választási munka állását.

Nem értük el a célunkat

„Befejeződött a választási munka második, döntő fontoságú része, a kopogtatócédula-gyűjtés. A Központi Bizottság feladata, hogy értékelje a helyzetet és megjelölje a párt soron következő feladatait. Értékelniünk kell, de nem végleges értékelést adni a választásokról, hiszen a választásoknak még nincs vége. Ezt a feladatot április 9-ike után kell elvégeznünk. Néhány kérdésben döntenünk is kell, mert a párt helyzetében lényeges változás történt, és a választások újabb változásokat hozhatnak” – mondta Thürmer Gyula, majd így folytatta:

„A Munkáspárt nem tudta elérni a maga elé tűzött feladatot. A Munkáspárt a 176 egyéni választókerület közül az egyéni jelölteket 57-58 helyen állította meg, ezekből ma reggelig 44 főt erősített meg (véglegesen 52 – a szerk.).

A Munkáspárt nem tudta elérni a minimális célt sem, nem tudtuk minden megyében minimális létszámú egyéni jelölttel területi listát állítani. A területi listaállításához szükséges feltételek 14 megyében vannak meg, ezek közül ma reggelig 9 listát igazoltak vissza.

Budapest is megteremtette a listaállítás feltételeit. A Munkáspártnak várhatóan lesz fővárosi listája. Ennek kiemelkedő a jelentősége és fontossága is. Az utolsó pillanatig úgy tűnt, hogy a fővárosban kudarcot szenvedünk. Szerencsére nem ez történt, és így Budapesten mindenütt lehet szavazni pártunkra.”

Jól fogadták kommunista politikánkat

„A gondok mellett vannak lényeges pozitívumok, amelyekre támaszkodhatunk – hangsúlyozta Thürmer Gyula. – A Munkáspártnak van országos listája. Ez lényeges teljesítmény, hiszen az induló 48 párt közül egyelőre csak 9-10-nek van országos listája.

A Munkáspárt a jelöltállítás

alapján a 6. legnagyobb párt, maga mögé utasítva a Centrumot, a zöldségeteket, a nemzeti-ségi szervezeteket.

Az emberek szívesen fogadták a Munkáspártot. Nem tapasztaltunk tömeges ellenszenvet. Lehet, hogy sokan nem adják nekünk a kopogtatócédulákat, de ismernek bennünket, és becsülik tizenhét éve folytatott munkáspolitikánkat.

Összességében ez azt jelenti, hogy a Munkáspárt teljes jogú résztvevője a 2006. évi választásoknak, és rendelkezünk egy közepes erősségű országos listával.

A fenti számoknak egyik-másik pártban még örülhetnének is, mi azonban nem örülhetünk. Több ok miatt.

Egyrészt, teljesen nyilvánvaló, hogy a Munkáspárt képes lett volna minden megyében területi listát állítani. A jelöltállítás a mi feladatunk, a mi lehetőségünk, nem oldottuk meg. Ez a mi szervezatlenségünk, belső gyengeségünk következménye.

Másodsor, mit lehet elérni a választásokon? 1998-ban 163 jelölttel és 20 területi listával 183 ezer szavazatot, 4 százalékot kaptunk. 2002-ben 148 jelölttel és 20 területi listával 120 ezer szavazatot, azaz 2,16 százalékot. Reális a veszély, hogy 2006-ban nem érünk el jobb eredményt, mint négy éve. Ugyanakkor van esélyünk az 1 százalék meghaladására, sőt a javításra, de ehhez minden erőnket be kell vetni.”

Nem mindenki dolgozott tisztességgel

„Amit elértük, néhány száz aktivistánk önfeláldozó munkájának az eredménye. Közös csapatmunka volt, ahol mindenki végezte azt, amit ő tudott végezni” – emelte ki a párt elnöke. „Köszönet az érintett megyei elnököknek, az érintett jelölteknek és a körülöttük lévő aktivistáknak. Köszönet a párt központi apparátusa munkatársainak, akik megható szeretettel és lelkesedéssel dolgoztak minden egyes kopogtatóért.

(Folytatás a 4. oldalon)

52 JELÖLT, 12 LISTA, ORSZÁGOS LISTA

Lapzártaig a választási szervek a Munkáspárt 52 egyéni képviselőjelöltjét, a budapesti és 11 megyei listát, valamint a párt országos listáját hagyták jóvá. Egy-egy jelölt kiesésével elvesztettük a Bács és Szabolcs megyei listánkat. Március 21-én, kedden az MSZP meg-

támotta egyik Pest megyei jelöltünk bejegyzését és ezzel a párt megyei listáját. Az ezzel kapcsolatos végleges döntés e héten szület meg. (Az alábbiakban közöljük új jelöltjeink fotóit. Részletes adataink és a KB határozata a 4. oldalon olvasható.)

Komoróczy Sándor
Budapest

Kerekes Zoltán Gyula
Budapest

Székely Péter
Budapest

Paulik Péter István
Budapest

Farkas Ferenc
Budapest

Kollát Pál
Budapest

Végh Ferenc
Budapest

Kalapos Mária
Bács-Kiskun

Hüttener László
Budapest

Rupa Istvánné
Baranya

Szabó Imre Ferenc
Békés

Dr. Szentirmai Károly
Borsod-Abaúj-Zemplén

Pap Imre
Csongrád

Espár István
Fejér

Pawlik Béla
Győr-Moson-Sopron

Bencsik Mihály
Jász-Nagykun-Szolnok

Kovács István
Pest

Szabó Mihály
Pest

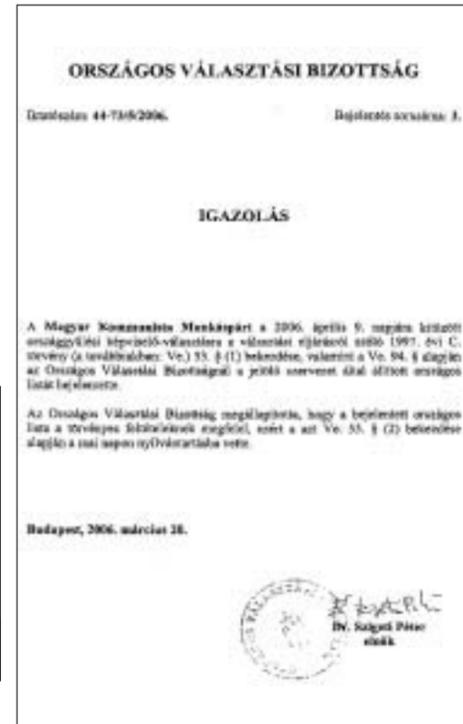
Valiskó Lászlóné
Szabolcs-Szatmár-Bereg

Poór Sándor
Tolna

Mendel Lajos
Pest

Túljelentkezés – mégis nehéz a választás

Ha egy karra, szakra, egyetemre többen jelentkeznek, mint amennyi férőhely van, azt túljelentkezésnek mondják. Ilyenkor jönnek a protekciók, az újrászámítások, az átírányítások, egyszóval igyekeznek valamiféle megoldást találni a cél érdekében. Talán e mesterkedéseket, ügykedéseket menti, hogy végül is fiatal életéről, pályakezdőkről, bizonyos elhivatottságról van szó. De valamennyiünket meglepett a minapi bejelentés, hogy az ideai választásokra 44 párt ezernyi képviselője nyerte el az indulási lehetőséget. Ennyi jó szándékot, ennyi önzetlen kitarulkozást, ennyi küzdelmes ambíciót jelent az iménti szám! S valamennyi a nemzetet, a polgárokat, az embereket, a fiatalokat, a nyugdíjasokat, a középnemzedéket, a vállalkozókat, a gazdákat stb. kívánja szolgálni! Nem sok ennyi a jóból egy kissé?

Szinte valamennyi párt zászlajára tűzte a jövő, a boldog, a mesés, az egyetlen, a lehetséges utat, és ígéret ígéret hátán tobzódik. Ha mi kerülünk hatalomra, ha mi leszünk a kormányzó, ha ránk szavaznak... Mi tudjuk, hogyan kell csinálni, mi vagyunk a hivatottak, mi ismerjük a gondokat!

Csak ne rémlene fel az afféle valóság, ami a visszaélésekben mutatkozik! Egyik megyéből jelezték: pénteken hordták ki a kopogtatócédulákat, másnap a két nagy párt „letarolta” a várost. Aztán a másik: a falu egyik végén autó, a másikon is autó. Lezárták az utakat, se ki, se be egy teremtett lélek. És a két végről megindultak a brigádok: ide a kopogtatókat! Ha nem, éjig érnek majd az adók, nem lesz segély, nem hozzák ki a nyugdíjakat... És az akció végén együtt voltak a cédulák – a csapatkapitánynál!

Másutt a tulajdonos jelentette be: „aki továbbra is dolgozni akar a cégnél, hozza az ajánlószelvényeket, kitöltve”. Megmondta, hogy melyik pártnak!

Demokrácia ez a javából, akár a Körtvélyesi-csíny, vagy a Két választás Magyarországon, Mikszáth tolla nyomán. Minden erőt a győzelemre, és a két párt fej-fej mellett halad, de hogy melyik győz, az még nyi-

tott kérdés. Bizonyára a rámenősebb, az agresszívabb, amelyiknek nincs bőr...

Addig is botrány botrány hátán! A csúcs talán az, hogy a minap a kitüntetésnél „valaki” nem fogott kezét valakivel... Tény, hogy a sértés nem csupán az illetőnek szült, egy egész társadalmat alázta meg ily módon. Azt, amelyik ma még jelen van – igaz fogyóban –, de négy évtizede országot, életet próbált teremteni. Nem is akármilyet!

Aztán kigyullad a szemétkupac az egyik kerületben, kiég néhány autó, bombariadó bé-

nítja meg hétvégén a csarnokok életét, majd feltörnek számítógépes szervereket, listákat lehet találni komputerekben. Állampolgárok neve mellett a jelzés, hogy melyik párt számíthat a szavazatukra – egyszóval tobzódik a „magyargate”, de következmények nélkül! Nem mond le senki, nem sújt le az igazságszolgáltatás, csak az emberek félnek csendben.

Igaz van Thürmer Gyulának, amikor azt mondja: „Ha két párt változtatja egymást a hatalomban, az rosszabb, mint az egypártrendszer.” Az embe-

rek azt hiszik választanak, pedig csöbörből vödörbe esnek. Rádásul a demokrácia azt kívánna, legyen esélye a kisebbnek is, ellenőrizni a kormányt, a végrehajtó intézményeket, például az adók felhasználását.

Az elszámolást, a nyitottságot a közpénzekről még mindig sötétség övezi. Még mindig nem tudni hogyan és hová használják fel az adókat, amelyekből a személyi jövedelmet illetően a bérből és fizetésből élők húsz százalékot fizetnek és a kisajátítók csak tíz százalékot, pedig ők birtokolják a termeléseszközök túlnyomó részét... És se szeri, se száma a hasonló méretű és súlyú társadalmi, gazdasági gondnak, amelytől sérülhet a belső béke. Ezt talán látnia kellene mindenkinek, aki vindikálja magának a vezetés örömét, a hatalom kiváltságait.

Arra sincs válasz napjainkban, hogy miként lesz kevesebb képviselő – az állami reform során –, ha még mindig a régi választókerületek létszáma szerint történik a jelölés? Avagy talán ez is ígéret marad? Teljesítés nélkül?

Netán igazza lesz annak a politikusnak, aki azt mondta: „más a kampány és más a kormányzás”?

Mártonfy Mihály

Ellenőrizetlen gazdagodás

Gyakran firtatják egymás között az emberek – olykor a médiában is vita tárgyát képezi –, miként fordulhatott elő, hogy a magyar népesség alig néhány százaléka krózi vágyonokra tett szert a rendszerváltást követő néhány esztendőben. Velük szemben milliók annyira elszegényedtek, hogy egész életnyi munkálkodás sem elegendő, hogy normális élethelyzetet teremtsenek maguknak és családjuknak.

Vannak, akik ügyeskedésben vélik felismerni a gyors gazdagodás titkát. No meg különféle összeköttetésekben; nem kevésbé a húsfaszék közelségében. Mások akként szokták volt mondani: jó időben voltak jó helyen.

Én egyébben látom a munkátlanul történő meggazdagodás eredőit. Volt itt valamikor több tucat ezermilliárd forintnyi értéket meghaladó állami tulajdonú vagyontömeg, melyről bizonyos konkr. leleskedő hatalmi potentátok nagy garraal hirdették, hogy nem működtethető gazdaságosan. Veszteséges funkcionáltságának megszüntetése végett magánosítani kell. Nem számított, milyen áron, kik számára juttatják, hogy hány ezermilliárddal sínyle meg az állami büdzsé. A lényeg, hogy mielőbb magánkézbe kerüljön, s hogy az újtőkésékké avanszáltatott hazai elit meg a privatizációban szerencsételtett külföldi multik szedhessék ezentúl az állam rendelkezésére a különféle járulékok fizetése dolgában megtalálták a jogi normák rendelkezéseinek kijátszását célzó sundám-bundám megoldásokat.

Amikor a szocialista kormányzat anno államtitkárát bízott meg a közpénzek herdálójának feltérképezésével és beazonosításával, abban reménykedtünk, hogy előbb vagy utóbb ismertté válnak majd azok a manipulációs ügyletek, melyek útvesztőin törvényi segédlettel a nemzeti vagyon döntő hányada (gyárak, bányák, bankok, termőföldek és egyéb formájában) a politikai elittel összefo-

nódott újdonsült oligarchák tulajdonába kerültek. Feltételezve, hogy a megbízatást teljesítő prominens „nagyhalak” igyekeznek majd a hálójába keríteni „sneclike” horgászás helyett. Következésképp azokat a machinatív haszonlesőket ismerteti meg velünk, akik a „te tolod az én szekeremet, én tolom a tiédet” kölcsönösség függvényében osztogattak-fosztogattak bagó fizetség ellenében, s milliárdokra rúgó szelleteket hasítottak ki maguknak a szocializmus megveten eszterdejében a nép verítéke árán képződött állami és szövetkezeti vagyonból.

A levitézett közpénzügyi államtitkár azonban csak a piti ügyeket vizslatta. Megrekedt a tíz-húsz ezer forintnyi állami pénzből vásárolt órák meg a kormányváltáskor hallgatás fejében kifizetett összegek kifogásolásánál és egyéb jelentéktelen ügyek firtatásánál. Befejlődő akcióként pedig abból rendezett patáliát, hogy a legfőbb ügyész által kedvezményesen kilőtt szarvasbika agancsa – kategóriát tekintve – vajon az olcsóbbnak minősíthető selejt, avagy az értékeesebb, golyóérett egyedtől származik-e?

Az állami vagyonból tőkésedett társaság tagjai pedig eközben röhögtek a markukba. Hiszen az államtitkár sikertelen ténykedése is annak a marxi axiómának a helytállóságát igazolta, miszerint „az eredeti tőkelfelhalmozás folyamata (noha csak bűnös úton mehet végbe) sem az ellenőrzéssel, sem az elszámoltatással nem egyeztethető össze.”

Dr. Südi Bertalan

Szegénység, munkanélküliség: nincs valódi perspektíva

Magyarországon jelenleg legalább egymillióan élnek szegénységben. Legalábbis ez derült ki egy, a napokban nyilvánosságra hozott felmérésből. Úgy tűnik azonban, hogy mindez csupán óvatosságból: valószínűleg jóval több a létminimum szintjén vagy az alatt élők száma.

Már önmagában a szegénység fogalmának a meghatározása sem egyszerű feladat. A köznap szövegszámításban elsősorban azokat a rétegeket, illetve különböző összetételű társadalmi csoportokat jelölik ezzel a kifejezéssel, amelyek anyagi nehézségei miatt nem képesek márról holnapra jutni, illetve azokat, amelyek valamilyen oknál fogva tartós létbizonytalanságban élnek. A legfrissebb és az utóbbi években közzétett számadatok egyaránt arról tanúskodnak, hogy igencsak széles körű a nélkülözésben élők tábora. Például ma már ország-szerte több tízezer hajléktalan tölti az éjszakát a szabad ég alatt, gyakran a fagyhalál veszélyeink kitéve.

Ez azonban csak a jéghegy csúcsa: országos szinten legalább tíz százalékos, azaz akár négyszáz ezret is meghaladó az állástalanok aránya. Emellett számos megyében és régióban csak a nyilvánított állásnélküliek százalékaránya kétszámjegyű. Rádásul ország-szerte is óriási a különbség a

munkanélküliek arányát illetően. A kevésbé fejlett keleti-északkeleti régiókat tömörítő Szabolcs és Borsod megyében például 10-12 százalékos munkanélküliséget regisztráltak, szemben Fejér, Vas és Győr-Sopron megyével, ahol ugyanez a ráta „csupán” 4-6 százalék körül mozog. Szakszervezeti aktivisták a közelmúltban arról is beszámoltak, hogy a Medgyessy-Gyurcsány-kabinet bérpolitikája és munkaügyi lépései dacára is Kelet-Magyarorszá-

Munkalehetőségre várva

gon áldatlan állapotok uralkodnak: számos családban egyetlen kereső robotol keményen (a többi keresőképes családtag állástalansága miatt), és ő is gyakran a minimálbér alatt kap fizetést. Emellett még örülhet neki, hogy egyáltalán van munkája. Mindennek egyik oka részben az, hogy a munkahelyteremtő beruházások jobbra a nyugati országrészt vagy a fővárost célozzák meg, a Nyírséget vagy Észak-Magyarországot kevésbé. Másfelől a keleti régió tengődéséhez is lemaradásához az is nagymértékben hozzájárul, hogy errefelé számos bányászati-kohászati agglomerátum és termelőszövetkezet működött, amelyeket a

rendszerváltás után szétverték, így az egész térségeket foglalkoztató infrastruktúrát és sportlétesítményeket üzemeltető nagyipar lepusztulása százerek jövőjét, fiatalok létperspektíváját tette tönkre hosszabb távra. Például mára a már mintegy százezerről alig néhány ezerre csökkent a bányászok száma, a korábban 1300-at is meghaladó szocialista típusú termelőszövetkezetekből pedig csak 124 maradt napjainkra. Ezen kevés szövetkezetek és bányászati centrumok pedig nem igazán tudják ellensúlyozni a piacgazdaság által kitermelt létbizonytalanságot, legfeljebb egyfajta mentővázat jelenthetnek a korábban dolgozók számára. Miként az ilyen-olyan nagyvonalú munkahelyteremtő beruházások is csupán álmegoldások, hiszen korántsem szavatolják a bányász életmódhoz hasonló tartós foglalkoztatást (verseny-szellem épülő életben nem is szavatolhatják), így a munkanélküliség és a létbizonytalanság problémáját csak tovább tartósítják hosszú időre. Rádásul sokan nem is regisztráltják magukat, mivel számos helyen a munkaügyi központok sem tudnak megfelelő állást felajánlani. Ha pedig talál az il-

A hajléktalanszálló ideiglenes lakói

lető munkát, gyakran még a száz ezer forint diplomás minimálbér sem lenne elegendő még a pusztán létfenntartáshoz, nemhogy egy család eltartásához. Számos helyen amúgy sem a képesítésnek megfelelő helyen, és minimálkereset alatti bérért robotolnak. Az pedig külön probléma, hogy az Országos Érdekegyeztető Tanácsban a szakszervezetek csak kemény harcok árán tudnak ki-beéremeléseket elérni, amit a munkáltatók, gyárosok képviselői gyakran így is sokallnak,

a cégek veszteséges működésére és egyéb olcsó kifogásokra hivatkozva.

A szegénység, a létbizonytalanság és az állástalanság kezelésére született ugyan kormányzati intézkedések, ezek azonban vadkapitalista viszonyok között porhithetek maradnak: igazi áttörést csupán olyan dolgozói érdekvédelem jelenthet, amely a munkások átképzését és a tartós foglalkoztatást sokoldalúan képes előmozdítani.

B. Deák András

Parlamenti választások 2006 A Munkáspárt által állított, nyilvántartásba vett jelöltek és listák

Országos lista	Magyar Kommunista Munkáspárt
Országos lista típusa Országos lista jelöltjeinek száma OVb-döntés	Önálló lista 81 nyilvántartásba véve

Főváros, megye	Egyéni jelöltek	Területi listák Jelöltek (fő)	
Összesen:			202
Budapest	12		29
Bács-Kiskun	1		0
Baranya	2	van lista	10
Békés	5	van lista	18
Borsod-Abaúj-Zemplén	2		0
Csongrád	3	van lista	18
Fejér	3	van lista	17
Győr-Moson-Sopron	3	van lista	18
Jász-Nagykun-Szolnok	4	van lista	17
Komárom-Esztergom	3	van lista	10
Nógrád	4	van lista	12
Pest	4	van lista	23
Somogy	2	van lista	14
Szabolcs-Szatmár-Bereg	1		0
Tolna	1		0
Veszprém	2	van lista	16

Elfogadott egyéni jelöltek az 1. fordulón (52 jelölt)		
Főváros, megye	VK	Jelölt neve
Budapest	03	Komoróczy Sándor
Budapest	05	Kerekes Zoltán Gyula
Budapest	12	Székely Péter
Budapest	13	Paulik Péter István
Budapest	14	Kajli Béla
Budapest	15	Farkas Ferenc
Budapest	20	Kollát Pál
Budapest	25	Végh Ferenc
Budapest	26	Kerecsi László
Budapest	27	Csepeli Zsuzsanna
Budapest	28	Hüttener László
Budapest	30	Dr. Thürmer Gyula
Baranya	04	Rupa Istvánné
Baranya	05	Havasi László
Bács-Kiskun	10	Kalapos Mária
Békés	01	Bánhegyi József
Békés	02	Szőke János
Békés	04	Szabó Imre Ferenc
Békés	06	Kiss János
Békés	07	Németh Jánosné
Borsod-Abaúj-Zemplén	09	Szadvány Gyula
Borsod-Abaúj-Zemplén	12	Dr. Szentirmai Károly István
Csongrád	05	Pap Imre
Csongrád	06	Havrának Ferenc
Csongrád	07	Szabó Jenőné
Fejér	02	Espár István
Fejér	04	Pintér Imre
Fejér	05	Veres Péter
Győr-Moson-Sopron	02	Markó Gábor
Győr-Moson-Sopron	04	Pawlik Béla
Győr-Moson-Sopron	07	Pénzes András
Jász-Nagykun-Szolnok	03	Bencsik Mihály
Jász-Nagykun-Szolnok	04	Nagy Endre Attila
Jász-Nagykun-Szolnok	06	Herceg Antal
Jász-Nagykun-Szolnok	07	Szilágyi András
Komárom-Esztergom	01	Tóth István
Komárom-Esztergom	02	Zsombók János
Komárom-Esztergom	03	Varga János
Nógrád	01	Szabó Lászlóné
Nógrád	02	Oláh Ferenc
Nógrád	03	Nagy Attila Tibor
Nógrád	04	Dr. Frankfurter Zsuzsanna
Pest	07	Szűcs Attila László
Pest	08	Kovács István
Pest	13	Szabó Mihály
Pest	14	Mendel Lajos
Somogy	01	Gagyai Kálmán
Somogy	02	Szabó Imre
Szabolcs-Szatmár-Bereg	07	Valiskó Lászlóné
Tolna	01	Poór Sándor
Veszprém	04	Illés Imre
Veszprém	07	Varga László Levente

MOST MÉG LEHET ÉS KELL IS JAVÍTANI!

(Folytatás az 1. oldalról)

Külön köszönet illeti Balogh Attila elvtársat, aki az ideai választások egyik legfelkészültebb és legnehezebb munkáját végezte.

Engedjétek meg, hogy rendhagyó módon a Központi Bizottság nevében mondjak köszönetet az elnökség tagjainak. Én ismerem minden egyes elnökségi tag által elvégzett munkát. Túlzás nélkül mondhatjuk: nélkülük nem lenne ennyi listánk.

És egy személyes köszönet: nagyon köszönöm Benkő elvtársnak és kis csapatának, hogy összegyűjtötte az indulásomhoz szükséges cédulákat.

A Munkáspárt nem volt képes egyéni jelöltet állítani 118-119 helyen és nincs megyei listánk Borsod, Hajdú, Heves, Tolna, Zala, Vas megyében. (Időközben elutasították a Bács és Szabolcs megyei listánkat – a szerk.)

Voltak jól, sőt kiválóan dolgozó megyéink. Ide tartoznak azok a megyék, amelyek saját erőből, saját lehetőségeik mozgósításával megállították a lehető legtöbb egyéni jelöltet és a területi listát is. Ilyen megye Nógrád, Szolnok, Békés, Csongrád.

Voltak megyéink, amelyek – ha nehezen is, de a minimális számú jelöltet megállították és van megyei listájuk is. Ilyen: Győr, Fejér, Komárom, Veszprém, Baranya, Szabolcs-Szatmár megye.

Jelentős központi segítség-

gel, de megállították a megyei listát Somogy és Pest megyében. Ilyen Budapest is.

Nem tudták megteremteni a listaállítás feltételeit Borsod, Hajdú, Heves, Tolna, Zala, Vas megyében. Ezekben a megyékben a segítség sem segített.

Sok minden okozott gondot. Az MSZP és a Fidesz agresszív taktikája, a tömeges cédulagyűjtés meglepte és megzavarta az embereket. Nagyon sok emberben megerősödött a félelem. Az ajtókat bezárják, nem szívesen adják oda a cédulákat. A Fratanolo-féle párt okozott kárt, de ez nem volt meghatározó és döntő.

A Munkáspárt eddigi támogatói köre érezhetően változtatott magatartásán. Aki eddig nekünk adta a céduláját, de nem szavazott ránk, most már a cédulát sem adta nekünk. A társadalom más elégedetlen köreiből ugyanakkor a mi tagjaink nem ismerik az utat, nincs tapasztalatuk és bátorítanak is.

Sok helyütt lehetett tapasztalni aktivistáink között egy életveszélyes félreértést. Majd az országos listán bejutunk! – mondják sok településen. Nem gond, ha nem lesz egyéni jelölt, nem gond, ha nem lesz megyei lista, majd az országos lista a miénk lesz. Ez súlyos, életveszélyes tévedés!

A legnagyobb gond azonban az, hogy sok tagunk egyáltalán nem gyűjtött, vagy csak immel-ámmal. Nem gyűjtött, pedig gyűjthetett volna. A pártser-

vezeteink jelentős része fejezetlen, szervezetlen volt. Nem szervezték meg a választási munkát. A pártellenzék által szétvert megyékben helyreállítottuk ugyan a párt megyei szervezeteit, de az új vezetők nem rendelkeztek a megfelelő tapasztalattal. Sok helyütt nem akarják megérteni, hogy egy nagy forradalmi ügyért harcolunk, amelyben ma egy fontos, és nem is túl nehéz feladatot oldunk meg."

Ha jól dolgozunk április 9-ig, javíthatunk eredményünkön!

Befejezésül Thürmer Gyula többször is hangsúlyozta: okulnunk kell a kopogatócédulagyűjtés hibáiból, mozgósítanunk kell a párt erőit!

Budapesten és minden megyében, ahol listánk van, folytatni kell a kampányt. Minden erőnk ezekre a területekre kell koncentrálni. Ha kommunista vagy, most az utcán, az emberek között a helyed! A tagság mi vagyunk, helyettünk senki sem végzi el a kommunista munkáját. A választás is része a szocialista eszméinkért folytatott forradalmi harcunknak. Még pótolható valami abból a veszteségből, amit most elszenvedtünk. Ha jól dolgozunk április 9-éig, javíthatunk eredményünkön, ha nem, nehéz helyzetbe kerül az egész párt.

A KÖZPONTI BIZOTTSÁG HATÁROZATA

1. A Központi Bizottság tudomásul veszi az elnökség tájékoztatóját a választási munka állásáról. Megállapítja, hogy a párt nem érte el tervezett célját, de a hátralévő időszakban még van esély választási szereplésünk javítására.

2. A Központi Bizottság felhívja a párt minden tagját és szervezetét: okuljanak a kopogatócédula-gyűjtés hibáiból, mozgósítsák a párt erőit! Ha kommunista vagy, most az utcán, az emberek között a helyed! A tagság mi vagyunk, helyettünk senki sem végzi el a kommunista munkáját. A választás is része a szocialista eszméinkért folytatott forradalmi harcunknak. Még pótolható valami abból a veszteségből, amit most elszenvedtünk. Ha jól dolgozunk április 9-éig, javíthatunk eredményünkön, ha nem, nehéz helyzetbe kerül az egész párt.

3. A Munkáspárt a kampányt a továbbiakban Budapestre és azokra a megyékre összpontosítja, ahol van területi listánk. Ide kell koncentrálni a párt anyagi erőit, plakátjait, itt kell folytatni a kampányt a pártelnök részvételével.

4. Be kell jelenteni a területi listákat, és delegálni kell a Munkáspárt képviselőit a választási szervekbe.

5. A Munkáspárt megerősíti eddigi elvi egyetlen pártot sem a 2006. évi választásokon. Ott, ahol a Munkáspártnak nincs területi listája vagy egyéni jelöltje, azaz a Munkáspártra nem lehet szavazni, a Munkáspárt tagjai nem vesznek részt a választáson.

Budapest, 2006. március 18.

Egy kisebb

Még soha senki nem fogalmazta meg úgy a magyar-cigány viszonyt, mint Bangó Margit, a neves énekesnő, a magyar cigányság nagyasszonya: „évszázados a történelmünk, évszázadok óta élünk együtt, közös a sorsunk, a létünk”. Ki ne emlékezne Czinka Pannára, a fejedelem II. Rákóczi Ferenc hegedűsére? Dankó Pistára, a szögediek virtuóz, boszorkányos művészére, nótaköltőjére? És másokra?

S amennyiben napjaink „hungaricumáról” esik szó, a cigányzene aligha maradhat el, mint amelyik hírlinket öregbíti a nagyvilágban...

Innen indult és jutott el nem kis vargabetűvel Oláh Ferenc is – híres primás Nógrád megyében – mai állásához, társadalmi megbízatásához. Ami a kenyérkeresetet illeti, biztonsági őr a pásztoi polgármesteri hivatalban, származását tekintve pedig zenés családja tagja. Édesapja is primás volt, akkor még úgy tűnt, eme évszázados művészet gyermekét a hangok szépsége egy életre ihleti.

Művészeti szakiskolát végzett Pesten, B-kategóriás primás lett, a többi közt a pásztoi Mátra étteremben, Rétságban a Börzsöny étteremben... A rendszerváltásig!

Aztán meghalt a dal, meghalt a cigányzenében!

– Odalett a munka, mást kellett csinálni – mondja a Munkáspárt képviselőjelöltje, aki nek 820 ajánlószelvénye jött össze. – Hét éve vagyok a munkahelyen, minimálbéren, most 62 500 forintért biztonsági őr. Elképzelhető, ez mire elég. S én magam még egy szót sem szólhatok, mert van jó állásom. De mit mondhat a sok munkanélküli?

– Hogy élnek a romák Pásztón?

– Nos, erről könnyű képet alkotni. Sajnos, nekem van róla áttekintésem, nyolc éve vagyok a cigány nemzetiségi kisebbség önkormányzatának elnöke. S mint ilyen, a városi szociális bizottság tagja. Évről évre több a segélykérelem. A város lakossága fogyatkozik, már tízezer alatti, s ennek tíz százaléka roma, nincs megélhetés. Munka nem akad számukra. 80-90 százalékuk a segélyekből, támogatásokból él.

Számukra egyszerűen nincs munka, s nem csupán a származásuk miatt. A szakképzettség is bejárt. Ahol elhelyezkednének, az építőipar leült. Néhány rissz-rossz kft. foglalkoztatja néhányukat, de ott is csak minimálbérre jelentik be, vagy sehogy, aztán nézhetnek a pénz után. Ilyen a zsebből fizetés rendje...

– A szakmunkássághoz legalább általános iskolai végzettség kell.

– Nézze, a tanulás kemény munka, sok fáradságot kíván. Tapasztalatból tudom, jártam én is gimnáziumba. De a cigányoknál úgy van, előbb jön a szükség, az éhség, a nyomor, abból kellene kimászni, s csak aztán lehet szó tanulásról. Nekem viszonylag könnyebb volt, a szüleim is akarták, s én is több akartam lenni. Tanultam keményen, de az apámnak volt munkája. Nekem a művészet lett az életem, ám a zenére manapság,

ség nevében

Oláh Ferenc

a cigányzenére nincs kereslet!
Pedig ha felsír a hegedű! Ha édes-bús magyar nótákat pengetnek a húrokon. Igazán mulatni csak cigányzenesőzóra lehet!

– Gyermekei tehát nem követik?

Ami a művészeteket illeti alig, de a tanulásban igen. A fiam fémgorgácsoló szakmunkás, cipész, hivatásos sofőr és a legutóbb időskig szerződéses katoná. Ma itthon munkanélküli! A lányom az ELTE-n diplomázott, a nyelvészeti szakon van és a Közép-európai Egyetemen angol nyelvű felső fokú végzettséget szerzett. A férje pedig az IBM-nél csoportvezető.

– Milyen rálátása van a közéletre?

– Ha az önkormányzati munkát tekintjük, mondhatni széles körű. Különösen, hogy most a választási munka sűrűjében vagyunk. Az összegyűlt kopogtatók ugyan sikernek számítanak, de szembe kell nézni a sokféle párttal, ismerni őket: a Fideszt, a MIÉP-et, a Magyar Demokrata Fórumot, a cigánypártot, ismerni az érveiket, a környék jelenségeiről mit gondolnak, mi a helyes megoldás. Ismerni és hirdetni a Munkáspárt programját, mit miért és hogyan mond? Milyen megoldást kínál...

De arról is beszél, hogy ismerni kell az embereket. Kit hívva küld az érdek? A munkásembernek, a cigányembernek egy érdeke van! Nem lehet felülni az ígéreteknek, különösen, hogy máról holnapra élnek családok. Könnyű a szép szavaktól elcsabulni...

– Most szereztünk egy időre közhasznú munkát. Talán kilencven embernek. Parkot csinostanak, árkot tisztítanak, járdát raknak, mert kőműves is lesz köztük szép számmal. Én ugyan mindenkit tanulásra ösztönzők, hiszen hozzáférést nélkül nem lehet elhelyezkedni. Persze, ha a nyomor nem enged a szorításából!

– Ezeket az embereket képviseli a Munkáspárt színeiben?

– Őket, mert szüntelen magyarázni is kell: értelmesen élni nagyszerű dolog. Akiben pedig művészi érzék van? Nekem rendszeresen jut idő festésre, tájképet, csendéletet csinállok. Itt van nem messze a hasznos vár, a Mátra ezernyi szépségével, a hétköznapok egy-egy kifejező hangulata. Decemberben volt tárlatom a művelődési központban, de a helyi galériának is adok évente képeket.

Oláh Ferenc az emberi akaratra esküszik, a tudásra, az esélyegyenlőségre. Ide emelné fel a cigányságot a Munkáspárt programjával...

Mártonfy Mihály

ORSZÁGGYŰLÉSI
VÁLASZTÁSOK
2006

BEMUTAKOZNAK A KÉPVISELŐJELÖLTEK

A KOMMUNISTÁK MI VAGYUNK!

Tizenhat éve nincs munkás a magyar parlamentben

Nagykőrösre látogatott Thürmer Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke. Délután két helyen kampányolt Forró Csabáné képviselőjelölttel, aki a 16-os számú választókerületben szeretne indulni az április 8-ai parlamenti választáson. Eltérően az eredeti tervtől, az elnök délután nem a Kossuthszobornál, hanem a művelődési központ közelébe telepített hangosbeszélőn szövegezte a nagykorúakhoz az Október 23. térről jövet. Ismertette a párt programját, a többi közt a százezer forintos minimálbér bevezetését, rámutatva: tizenhat év után ideje lenne munkást is látni a magyar törvényhozás házában.

– Van-e remény, hogy ez a törekvés valóra válik?

Forró Csabáné erről lehangoltan, ám ugyanakkor kritikusan beszélt:

– Szégyellem, hogy nem gyűlt össze az induláshoz szükséges 750 szelvényem, de emiatt sokan mások is restellhetik magukat. Mi, egy 4-6 fős kis csapat jártuk reggeltől estig az utcákat, és küszködünk a sárban a tanyákon 1-2 ajánlóért. Mások az alapszervezetből, kényelmességből vagy sértődést színélve, ki-

húzták magukat a gyűjtésből.

– Öröm a keserűség mellett, hogy találkoztunk viszont olyan munkásemberekkel és tanyán lakókkal, akik megértették, mit akar a Munkáspárt 2006-ban. A kizsákmányoltakat, a kiszolgáltatottakat képviselni, akik nem tudtak maguknak nagy vagyontokot harcolni. Több segítőnk külön is megemlétem. Rájuk hálásan gondolok. Abonyban a 70 éves Bugány István egymaga ötven ajánlószelvényt gyűjtött eddig. A körösetetlenni Szabó Sándor is kitért magáért, noha már ő sem fiatal. Nagykorúson Ács József szintén jelesre vizsgázott a gyűjtésben, minden szabad idejét erre áldozta. Kötelességüknek érezték, hogy a munkásosztályért, a kisemmizettekért kommunis-taként, szívvel-lélekkel cselekedjenek.

– Valamit még el kell mondanom. Átéltém (átéltük) a mostani választási rendszer hitványosságát, azon túl, hogy az állampolgárok heteken át tartó zaklatására ennél idegesítőbb módot nem találhattak volna ki, mint az ismételt bezörgetések és becsongetések. Telefonon és személyesen többen megkerestek, hogy én mennyiért veszem. Mármost az ajánlószelvényt. Volt olyan esetem,

Forró Csabáné

hogy ha még ráigérek 20 forintot, akkor az enyém. Sokan kívánnak a cédulapiacon az utolsó percig! Egy Kossuth Lajos utcai bérház udvarában azt kérdezte az egyik lakó: „A szomszéd asszony mennyit kért érte?” Áruvá lett indulási esély – ez a polgári demokrácia? Kijelenthetem, hogy a Munkáspárt itteni 300 cédulájához nem tapad egy forint sem. Ezeket az emberek önzetlenül adták át nekünk. Ennyivel többet ér ez a 300, bár a választási listára való felkerüléshez igen kevés.

Tizenhat éve nincs munkás és paraszt sem a parlamentben. Vajon a következő négy évben lesz-e? – teszi fel a kérdést végül Kohl Antal, a Munkáspárt területi elnöke.

K. A.

A fiatalok jövőjéért vállaltam a jelöltséget

Rupa Istvánné (Boros Jolán) Baranya megye 4-es számú választókerületének kommunista munkáspárti jelöltje. 857 ajánlószelvény birtokában büszkeség tölti el, hogy hivatalosan is jelöltté válhatott. A négyesáldos asszony 1992 óta tagja a Munkáspártnak, Komló város pártvezetőjének titkára, három unoka nagymamája.

Rupa Istvánné

– Óriási munkát végeztünk elvtársaimmal. Munkánkat nehezítette, hogy Baranya tekinthető a pártszakadást előidéző erők „fellegvárának”. E megyében a korábbi párttagság jelentős hányada helytelen álláspontra helyezkedve, a pártútók oldalára állt. Komló város pártvezetői közül pedig mindössze 18-an vallották magukat kommunistának. A többiek más utat követtek. Helyzetemet az is nehezítette, hogy Komlón a szakadók is állítottak jelöltet, s ő is eredményes volt.

– Elismerem, keményen megdolgoztunk a sikerért. Megható volt számomra, hogy a mohácsi, pécsi és komló elvtársaim közül milyen sokan, fáradságot nem ismerve segítettek. Köszönet érte. Külön is megköszönöm Illés Jenő elvtársamnak, a pártonkívüli Balázs nevű komló fiatalembernek és édesanyjának azt a segítőkészséget, amivel igyekeztek jelöltté választást előmozdítani. Rengeteg ajánlószelvényt köszönhetek

nekik. Találkozásunk során elmondták az állampolgárok, hogy a pártútók is gyűjtöttek Thürmer Gyulára hivatkozva ajánlószelvényeket. A névazonosság valószínűleg a szavazás során is okoz problémát. Hiszen lesznek olyanok, akik össze fogják tévesztetni a két pártot.

– Többen kérdezték tőlem: vajon miért vállaltam jelöltséget? A válaszom egyszerű: elsősorban a fiatalokért. Ezenkívül, mert magam is úgy vélem, hogy a Magyar Kommunista Munkáspártnak a parlamentben lenne a helye. E párt jelöltjeivel olyanok foglalnának a törvényhozásban helyet, akik ténylegesen azok érdekében munkálkodnának, akik a rendszerváltás véten áldozatai, jövőtlenített vesztesei.

Südi

Mindent köszönök...

Varga János 67 esztendő, ami meglepett, mert hangja és szellemisége sokkal fiatalosabb. Kisbér 13-as számú választókerületének képviselőjelöltje.

Varga János

– Honnan származik? Nyugdíjazása előtt mivel foglalkozott?

– Nógrád megyei vagyok, édesapám bányász volt. 1948-tól Várpalotára, majd Oroszlányba költöztem. Szakmám villamosipari technikus, mellette hosszú évekig futballoztam. Alkalmam volt rengeteg embert megismerni az ország szinte minden tájáról. Sokukkal ma is tartom a kapcsolatot. Rendkívül nagy segítséget jelentett a kopogtatócédulák gyűjtésénél, hogy sokan helybe hozták, mert ismernek és bíznak bennem és a pártban. Mindenkinek köszönöm az ajánlószelvényeket, a segítséget, a biztatást! A tatabányai elvtársaknak külön megköszönöm a rendületlen, kitartó gyűjtést.

– Püskök Pista bácsi 87 éves Erdélyből ideszármazott elvtársunk is segített a lehetőségeihez képest. „A munkának előbb-utóbb beérik a gyümölcse! Ne adjátok fel!” – mondta sokszor. Ugyanazt gondoljuk, amit Szabóné Erzsike mondott a múlt heti lapszámban és amit egyre többen mondanak: közeleg a mi időnk. Így van ez a jelenlegi nehéz helyzet ellenére is.

– Nógrádban mindig erős volt a párt. Most is olyan élénk a közösségi élet, mint egykor?

– Nagyon jó a közösség. A nógrádiak többsége megmaradt baloldalinak. Azok is megállták a helyüket, akik elmentek innen. Büszke vagyok a szülőföldemre.

– Családot is itt alapított?
– Igen, Oroszlányban alapítottam

családot és mellette sportoltam, munkásor politikai helyettes voltam és elsősorban igazgatási területen dolgoztam. Ötven éves koromban mentem nyugdíjba. Egy percre sem hagytam abba a politikálást.

– 1989 után?

– A Munkáspárt alapító tagja vagyok. Ott voltam azon a december 17-ikei nehéz, de ünnepi pillanatban. 1990-tól önkormányzati képviselő vagyok. Ki merem jelenteni, hogy nálunk nem volt és nem lesz kórházeladás. Ez embernek nem fogják megengedni.

– Sok munkája van, hiszen egyre közelebb a választás.

– Inkább nehéz. Beszélni kell az emberekkel. El kell nekik mondani, hogy gondolkozzanak és ne higgyék el a felelőtlen ígéretek. Az MSZP választások előtt mindig erősen baloldali lesz és fűt-fát ígér. Sokszor becsaptak már. Az ellenkezőjét fogják megvalósítani.

– Ezért kell a Munkáspártra szavazni. Addig is terjesztjük A Szabadságot, hogy az emberek találkozzanak az igaz szóval.

Fogarasi Szusza

Hazát a földönfutó népnek!

„Az elmúlt tizenhat év összes kormányának összejátszásával 'sikerült' teljesen eladni az országot. Mára már hazánk tulajdonosai nem mi, hanem a külföldi és a hazai tőkések lettek. S a hatalom 'áldásos' tevékenységének köszönhetően a társadalom a végtelenségig megosztott és többségében szegény. Am mi újra hazát szeretnénk adni a földönfutóvá tett népnek! És elérni azt, hogy többé ne akarjanak külföldre menni dolgozni, élni a gyerekeink, fiataljaink! Hanem itt is érvényesülhessenek, dolgozhassanak, s teremthessenek otthon maguknak.”

Pintér Imre

Így hangzik Pintér Imre egyéni választási programjának a lényege. S ezzel a programmal szerezte meg a 750 kopogtatócédulát, s vált hivatalosan is a Magyar Kommunista Munkáspárt országgyűlési képviselőjelöltjévé, a Fejér megyei 4-es számú választókerületben.

Pintér Imre 1971 óta párttag, és jelenleg a Munkáspárt helyi területi elnöke, és a Fejér megyei elnökség tagja.

67 éves, nyugdíjas. Két gyermek apja és négy unoka nagyapja. Nyugdíjaztatása előtt egyéni vállalkozóként dolgozott, valamint hét és fél hektár földön gazdálkodott. Ám ő bizony nem a saját

jószántából lett vállalkozó. Amikor 1994-ben a termelőszövetkezetben, ahol addig dolgozott, az új, jobb oldali szellemiségű vezetés teljesen lehetetlenné tette a helyzetét, akkor váltott, ugyanis a gépipari technikum végzettségé ellenére olyan alacsonyán kvalifikált munkakört ajánlottak neki, hogy azt már sem erkölcsileg, sem pedig anyagilag nem tudta elvállalni. El kellett onnan tehát jönnie, s mindezt azért, mert fellépett a tagság módszeres kisemmizése ellen.

De mindez már a múlté. És mivel nyugdíjba ment, a földet is leadta életjáradékba. Ám a hobbija még mindig a munka, mint minden olyan embernek, aki sosem ült meg tétlenül a babéraján, és minél többet

akart kiharcolni az élettől annak a közösségnek, ahová tartozik.

Politikai hitvallásáról a következőket mondja:

– A hitem mindig is az volt, ami most. Az nem változott. A kommunista az én számomra azt jelenti, hogy nemcsak tisztességesnek és becsületessé kell lenni, hanem mindenekelőtt segítőkésznek és megértőnek is. De mindezek mellett nagyon oda kell figyelni a nagypolitikára is, mert ha hagyjuk, hogy nélkülünk történjenek a dolgok, akkor bizony abban nem lesz nekünk sok köszönet. Ezért úgy mondom az „alulról építkező” parlamentet kell megvalósítanunk. A választók valódi igényeinek megfelelően. Hogy eljusson az egyszerű emberek akarata is a törvényalkotásiig.

– És akkor megvalósítható lesz, hogy a stratégiai ágazatokat az állam ne adja ki a kezéből. Sem az egészségügyet, sem az oktatást, sem pedig az energiát. És az is, hogy a termőföld, mindenképpen maradjon magyar kezben!

– Ez nem egy olyan program, amelyet csak úgy elfújhat a szél, hanem érzésből és szívből fakad! – fejezi be a beszélgetést Pintér Imre, a Munkáspárt országgyűlési képviselőjelöltje.

Fort András

Önpusztítás

Mint egykori hivatásos katoná, aki katonai esküt tettem a haza szolgálatára és védelmére, szomorúan és aggódva figyelem, hogy a szépmelékű Magyar Néphadsereg személyi állományát és technikáját önpusztítással számolják fel, a nem kevés pénzből felépített laktanyákat, repülőtereket, lőtereket, gyakorlótereket, fegyvereket, nem utolsósorban a sorkatonai szolgálatot.

A mi néphadseregünk a hidegháború idejében is a béke hadserege volt, nem vett részt a szomszédok és más országok elleni háborúkban, rendfenntartásokban, de részt vett a nép-

gazdaság megsegítésében, ha kellett, elemi csapások felszámolásában, a mezőgazdasági betakarítások elvégzésében, utak, vasutak, lakások és más épületek, építmények építésében, azaz szolgáltunk, védünk és építettük, részt vettünk az össznépi vagyon gyarapításában. A mi néphadseregünk verték szét.

A jelenlegi hivatásos és szerződéses – részben idegenlégiós – szolgálatokkal, ha szükséges, a hazát nem lehet megvédeni, idegen hadseregek – NATO-katonák – segítségére ugyan számíthatunk, kérdés, lenne-e benne köszönet...

Balogh István

További ötletek

Negyven éves, vidéken élő, „munkaképes” munkanélküli vagyok. A ritkán adódó alkalmi munkák mellett figyelemmel tudom kísérni a politikusok programját, ígéreteiket sorát. Elgondolkodom, hová fog jutni az ország, ha az a sok légbuborékot ígérő képviselő-jelölt jut hatalomra.

A Munkáspárt 12 pontja viszont nagyon konkrét, átfogó. Szeretnék egy pár ötlettel én is hozzájárulni a választási programhoz. Címzavakban felhívom a figyelmet néhány általában fontosnak vélt dologra:

Gazdaság – közlekedés: szélenergiák telepítése; vízierőművek létrehozása; modern (elektromágneses) vasút építése a hagyományos mellett; szénbányászok szaktudását, képzettségüket a metró építésénél hasznosítani; vidéki városok: Pécs, Győr, Szeged, Debrecen közlekedésének korszerűsítése; olajfinomítók állami tulajdonban legyenek.

Oktatás – szociális kérdések: iskolák reformálása állami támogatással. Hajléktalanság felszámolása: elhagyott lakotanyák, üzemek épületeiből alakítsanak ki átmeneti otthonokat, így lakhatási lehetőséget kapva az emberek könnyebben találnak munkalehetőséget és visszatalálhatnak a társadalomba. Kenyér, tej teljes körű állami támogatása. Szünetesség meg ezt a felháborítóan kirívó értékülkülönbséget a nyugdíjak összegénél. A magas nyugdíjalrendelkezők kisebb százalékban kapjanak a nyugdíjemelésből. A nyugdíjkorhatár legyen rugalmas. A képviselők munkáját szigorúbban kellene felügyelni. Mulasztásaikat, eredménytelen munkájukat bér-megvonással kellene szankcionálni. A képviselők hatékonyabban tartásuk a kapcsolatot a különböző szakmai hozzáértőkkel.

Szabó Pál
Szekszárd

Mobilozunk...

Információs társadalmunkban már szinte nélkülözhetetlen kellékké vált a mobilkommunikáció: napjainkban szinte mind a tízmillió állampolgárra jut egy mobiltelefon, amely gyakran mást és mást jelent az egyes emberek életében. Bár elsősorban rendeltetési céljának megfelelően használják, ám sokaknak csak státuszszimbólum. Többen panaszkodnak például arról, hogy a kamerával és egyéb extrákkal felszerelt, ezerféle hangon megszólalni tudó csecsebecskék mint ment tudnak, csak éppen hívást lebonyolítani nem: könnyen lemerülnek vagy elromlanak, így sok esetben csupán arra valók, hogy ki-ki egyéni divat- és esztétikai ízlése szerint gyönyör-

ködhessen bennük, esetleg felvágasson velük mások előtt. Ugyanakkor hiába kínál több szolgáltató számos díjsomagot és tarifát, ennek ellenére a mobilkommunikáció sok esetben a tehetősebbek kiváltsága marad. Több külföldi mobilszolgáltatótól például Magyarországra bármely telefonszámra harmadannyi pénzért lehet telefonálni, mint Magyarországon hálózaton belüli számmra. Ezen azonban korántsem csodálkozhatunk. A technikai fejlődés számos vívmánya, legyen az akár mobil, akár autóbár mára már mindennapi fogyasztási cikkékké váltak, ám alaposan karcsúsítják pénztárcáinkat.

D. A.

Vörös a frígiai sapka!

„Most a mezőn mindenki veszt s vér-felhők futnak szabadon S hú csapatomat most lettem meg Most lettem meg a csapatom.”

ADY ENDRE

Jakobinusok, kommunárok lezármazottai, a francia ifjúság, a francia szakszervezetek kémeiny odacsaptak az imperializmusnak. A köztársaság bölcsője forradalmi tűzben ég, amit a nagytöke szócsovei csavargók randalírozásának próbálnak beállítani. A tőkés nagyuraknak nem elég a gyár, a bank, a szolgáltatások szinte száz százalékának a birtoklása, nekik az emberek szabadsága

is kell. Az új foglalkoztatási törvény a röghöz kötöttségnek is rosszabb. A kezembem tartalak, kedvem szerint dobállak, két évig a rabszolgám vagy! Próbálg ellenszegülni, a törvény velem van. Akkor is, ha embertelen.

A franciák értünk is kimentek az utcára, értünk is megverték, letartóztatták őket. Az imperializmus elleni harc egy, bárhol is lobban fel az igazság tüze. A jakobinusok egyik jelképe a frígiai süveg volt. A mi legfontosabb jelképünk a közös harc vasökle. Éljenek a francia forradalmárok! Legyen egyenlőség és testvériség.

F. Zs.

Akik nem mondják, hogy soha

Bizonyos személyiségek szállóigévé tették a mondást, miszerint „a politikus soha nem mondhatja, hogy soha”. Szerintük egyetlen politikus számára sem létezhet örök időkre szóló, érvényességében független álláspont, önálló akarat, törekvés. Elvonatkoztatva attól, hogy mit gondol egyénileg, milyen elvi álláspontot képvisel, neki mindig az adott helyzet függvényében célszerű orientálódnia, nyilatkozni, cselekednie, valamit támogatnia, netán elutasítania. Ha megváltoztatja előző álláspontját, nézetét, vagyis megtagadja korábbi önmagát, nem számít, mert tulajdonképp nem tesz mást, mint megváltozott körülmények kényszerítő hatásának engedelmessé válik.

Demagóg volt és önleplező irányultsága miatt édeses vitatkozni az efféle nézet kiöltőivel és hangoztatóival. Bármelyik párt alapértékét elvi következetességgel képviselő politikus csakis abban az esetben nyilatkozik, cselekszik követelményszerűen, ha meggyőződését körülményektől függetlenül vállalja, alapvető dolgokban soha nem alkuszik meg, nem tesz engedelményeket. Ez azonban nem jelenti azt, hogy bizonyos esetekben taktikai megfontolásból nem köthet józan kompromisszumokat. A stratégiai célok megvalósítása érdekében alkalmazandó politikai, taktikai megoldásokat azonban még akkor sem hajlandó elvtelen taktikázással helyettesíteni, ha netán anyagi vagy egzisztenciális hátrány éri miatta.

A gyakorlat azt igazolja, hogy csak kevés politikus képes az ilyen elvi követelményeknek megfelelni. Többsége emiatt vált hiteltelenné. Kiábrándítólag hat, amikor ateizmusával kérkedő egykori politikusok azzal álltatták a közvéleményt, hogy vallásos lelkiületük miatt mennyit szenvedtek az előző társadalmi rendszerben tapasztalt üldözések következtében. De szép számmal feltűntek olyan konjunktoralovagok is, akik egyik pártból a másikba „vándoroltak”. Mindig aszerint, hogy az újabb politikai széljárás milyen előnyökkel kecsegteti őket. Az efféle fizetett forradalmárokat nevezték el megélhetési politikusoknak. Ők azok, akik nagyobb összegű gázsi vagy bizonyos „emelyűzött”

Südi

Árpi bácsi után jön-e Laci bácsi?

A válaszom erre az, hogy valószínűleg nem! Ezért nagyon sokat kellene tenni, ezt az ország népe előtt alaposan ki kell érdekelni.

Már köztársasági elnökünk megválasztásakor a zavaros körülmények rosszízü indítást adtak, most pedig itt vannak a botrányos március 15-én történt „nem-kézfogások” a kitüntetések átadásakor a Parlamentben. Szinte az egész ország zúgolódik.

Nézzünk a múltba: Göncz Árpád indulása sem volt egyszerű, hiszen egy kevésbé is-

egzisztencia fejében bármikor hajlandóak politikai „lépésváltásra”, s arcpírulás nélkül képesek más színi köpönyeget magukra öltetni.

A rendszerváltás legarcátlanabb politikai pecsenyesütőgétoi nek a magyar szocialisták tekintem. Vezetői társadalmi érdekekre hivatkozva, de a magyar nép ártalmára egyengették jövőbeli karrierjük útját. Ennek érdekében látványos mutációra kényszerítették saját pártjukat. Emlékezzünk csak az 1989 októberi (pártalapító) kongresszusra. Új névvel alakult pártjuk „születési anyakönyvi kivonatába” a demokratikus szocializmus megvalósítását jegyezték be. Mint az MSZMP-n belüli reformtörekvések örökösei, egyaránt magukénak vallották a humanizmus és demokratikus értékek, valamint a szocialista és kommunista mozgalom időálló hagyományait. E politikai blöfföt az ország lakosságának többsége naív módon „beszedte”, s felült a szocialisták andalító dajkameséjének. A csalódást 1990-ben kellett megtapasztalnia. Ekkor volt a szociális második kongresszus, ahol már egy másféle identitást fogalmaztak meg. Az MSZP a fórumon határozottan szembefordult a szocializmus rendszerével és döntött a kapitalista orientáltságú párttal alakulásról.

Mindezt az állítólagos baloldaliság zászlóvivőjeként, valójában azt megtagadva tette. Utóbb nyilvánvalóvá vált, hogy az átváltozás trükkre kizárólag azért kerítették sort, hogy a kádári érában egzisztált párt- és egyéb prominensek a gazdasági és politikai hatalom részesei, kedvezményezettjei maradhassanak.

Persze egyéb politikai életművészeknél is tapasztalhat(t)unk látványos metamorfózist. Olyanok esetében, akik időnként szennyes gúnya gyanánt cserélték (cserélik) le futtató pártjukat, hogy aztán számukra ígértesebb politikai közösség szószóloiként újabb dicstelen politikai szerepet vállaljanak.

Az ilyenek részéről a politikusi tevékenység olyan variabilis szakma, mely csak és kizárólag váltógazdálkodás mintájára képzelhető el. Erre tekintettel nem mondják, de miért is mondanák, hogy „soha”.

Benyovszky Gábor

Hazai körkép a víz világnapján

Az ENSZ 1992-ben Rio de Janeiróban március 22-ét a víz világnapjává nyilvánította. A víz az élet alapja, de veszedelmes is lehet. Aki azonban megismerte a vizek viselkedését, törvényeit, az védekezhet is ellene. Sajnos ősidők óta ez a nélkülözhetetlen emberi vízfelhasználás sokszor az ember ellen fordul: árvíz, belvíz, felhőszakadás és vízszennyezés esetén, ilyenkor kénytelenek vagyunk ellene harcolni. A kártételek csökkentésére hivatott többek között a Vízügyi Szolgálat is, amelyet az utóbbi években indokolatlanul mellőznek, illetve leépítik.

A természeti csapások, illetve környezeti problémák közül ezúttal hárommal foglalkoznék részletesen: az árvízzel, a belvízzel és a vízszennyezéssel.

Árvíz

Hazánk a Kárpát-medence legmélyebb területén fekszik, Nagy- és Kisalföldünk kiterjedt síkságainak nagy része pedig folyóink árvízszintje alatt helyezkedik el. A Duna 417 km-es magyarországi szakaszán és mellékfolyóin 695 km hosszú védvonalon, a Tisza 600 km-es magyar szakaszán és mellékfolyóin 3500 km védvonalon kell árvízvédekezni. Az ország területén – a kisebb vízfolyásokat és csatornákat nem számítva – 22 folyó található, ezek hossza összesen 2800 km. Jellemző, hogy négy kisebb kivételével valamennyi folyó forrásvidéke és felső vízgyűjtő területe határainkon túli. Az árvízvédelmi gátrendszerek csak 63 százaléka van biztonságosan kiépítve.

Bár a kormány azt ígérte, hogy 2004-re befejezi a Tisza és mellékfolyói árvízrendszerének teljes körű kiépítését, a Vásárhelyi-terv elemeinek döntő többsége nem készült el. Tavaly az előirányzott 8,2 milliárd forintból kivitelezésre kevesebb, mint 40 millió forintot költöttek el.

Magyarországon 4200 km hosszúságú elsőrendű árvízvédelmi fővédvonal van, és mintegy 95 ezer km hosszúságú vízfolyás (folyók, csatornák, patakok stb.). Ugyanakkor: az állami kezelt vízfolyások fenntartási és üzemeltetési költsége, reálértéket tekintve, a 80-as évek óta folyamatosan csökken, a műszakilag indokoltak a harmadát sem éri el. Pedig a folyamatos megelőzés (fenntartás és üzemeltetés) messze olcsóbb, hatékonyabb lenne – nem is beszélve a jövőre tehetősen emberi-családi tragédiák elkerülhetőségéről.

Belvíz

Belvízről beszélünk akkor, ha a természetes csapadékból származó vizet a talaj nem tudja befogadni, és az a terepmélyedésekben összegyűlik.

Közhelyszámba megy, hogy a Kárpát-medence „lavórája” az Alföld, amelyet az itt folyó vizek számtalan kis érrel, patak szőnek át. A nagy esők idején, a szélsőségesen nedves években hatalmas területeket borít el hazánkban a belvíz, és ezzel súlyos károkat okoz a mezőgazdaságban, valamint a települések belterületén. A 90-es évek elején az időjárás kedvező volt, így a belvízelvezető csatornák karbantartása háttérbe szorult. A rendszerváltás után a földterületek felaprózódta. Az addig meglévő belvízelvezető csatornák jelentősebb részét az új földtulajdonosok beszántották, a megmaradók sem tartották karban. A belvízi csatornák hossza ma több mint 42 ezer km. A belvízgyűjtő főcsatornák vízének áttemelésére a befogadó vízfolyásokba 348 szivattyútelep áll rendelkezésre. Az állandó szivattyútelep mellett további 370 helyen építhető ki mobil szivattyúte-

lep. Így az egész ország területén, ha szükséges, akár napi 100 millió köbméter víz is áttemelhető a befogadó vízfolyásokba. Ez azonban csak elvi lehetőség, mert a gyakorlatban a szükséges karbantartások elmulasztása miatt a 90-es évek második felében kialakult belvizeknél a meglévő rendszerek egykori kapacitásának alig több mint felét lehetett kihasználni. A belvízkár-elhárítás feladataiból az állam még hosszú távon sem vonulhat ki.

Vízszennyezés

A világ lakosságának 40 százaléka már most nem jut tiszta vízhez, évente több mint kétmillió ember azért hal meg, mert fertőzött vizet fogyasztott.

Hazánk felszíni vizeinek 96 százaléka külföldről érkezik. Mindezek következtében a vizek sebezhetősége aggodalmat vált ki nemcsak a közvéleményből, hanem a szakemberekből is. Emlékeztet: 2000 januárjában Romániában átszakadt a nagybányai Aurul társaság tározótavának a gátja, s ciántartalmú anyag jutott a Tiszába, rendkívüli halpusztulást okozva. Ez 2005. november végén megisméltódott, azzal a különbséggel, hogy most nem tömény cianid, hanem többféle szert, így nátrium-cianid mara-dékot is tartalmazó folyadék került a folyóvízbe. De nemcsak a határon túli szomszédaink, hanem a hazai vízszennyezőink is gondot okoznak. Emlékezzünk a 2005. évi dorogi vízszennyezésre, amely Esztergom városában okozott vízellátási gondokat.

Kedvező adottságunk, hogy jó, bőséges és viszonylag védett felszín alatti vízkészletek állnak rendelkezésünkre. Ezért az ország kommunális vízfogyasztásának elsőpróbb többségét felszín alatti vizek fedezik. Ezek szennyezése a felszíni vizek szennyezésével ellentétben egyirányú utca. Amit egyszer elszennyeztünk, azt tisztává tenni már nem lehet.

Záró gondolatok

1990 óta folyamatos átszervezés terepe a vízügy. Az árvízvédelmet is ellátó vízügyi igazgatóságok mintegy húszeszes létszáma a 90-es évek elején még képes volt a feladatok fizikai ellátására. Ma a létszám alig haladja meg a háromszázat, nem elegendő egy közepes árvízvédekezés szakmai irányításához. A vízgazdálkodás kapjon átgondolt helyet a kormányzati struktúrában, mert ma öt minisztériumhoz tartozik! Lassan elfogytak azok a szakemberek, akik még képesek lennének a fiataloknak átadni ismereteiket – ez a legnagyobb veszélyforrás.

Nálunk egyesek hisztérikusan küzdenek a völgyzáró gátak, vízlépcsők és egyéb műszaki létesítmények ellen. A jelenlegi felesleges indulatokkal gerjesztett összeütközések helyett objektív vitákkal kellene megvalósítani a mérnökök, közgazdák és ökológusok kívánatos együttműködését.

Kövesi András Endre
vízügyi szakember

Moldova György legújabb kötete

A napokban került sor Moldova György, *Éjjeli napsütés* című könyvének a bemutatására, amelyből lapunk korábban már részleteket közölt. A budapesti Pallas páholyban Bóta Gábor újságíró beszélgetett a szerzővel, aki hármasként, magyarországi, zsidó származását és kommunista elkötelezettségét hangsúlyozta.

Az író kijelentette, hogy elsősorban zsidó mivoltának köszönheti az elnyomottakkal és a szegényekkel való szolidaritását. Moldova szerint a Kádár-rendszerben is szép számmal akadtak antiszemita, de nem törtenhet volna meg, hogy a sportpályákon elhangozzon az „Indul a vonat Auschwitzba” vagy más antiszemita uszítás. Az író megemlíti, hogy *Kádár jelenlétében nem lehetett sem zsidózni, sem cigányozni.*

A jelenlegi helyzetre vonatkozó kérdésre Moldova György azt válaszolta, hogy a kommunizmusnál csak egy rosszabb van, ami utána jön. Hangsúlyozta, hogy *nem lát lényeges különbséget a Fidesz és a MSZP politikája között.* Gyurcsány Ferencet minősíti, hogy a Horthy-korszak meghatározó politikusa, gróf Bethlen Istvánt tekinti példaképének.

A kötetben megjelent írások többsége az előző fél évszázad keserűen groteszk történéseit és a mindig talpra eső, arctalan karrieristák helyzetkedését mutatja. A könyv címét adó „fekete szatíra” Sztálin halála idején játszódik, amelynek véletlen kulcsfigurájává egy a Szabolcs utcai kórházból a Kremlbe került magyar orvos válik. Moldova jól érzékelteti a tragikomikus helyzetektől sem mentes, ellentmondásos kor hangulatát, ahol előbb vagy utóbb mindenki ellenségévé válhatott. A szerző gondolataihoz bizonyára közel állnak a

moszkvai orvosper kijelölt fővadásztójának a szavai: „az én megváltásomhoz két Messiás kellene: az egyik, amelyik kihozna engem a kommunizmusból, a másik, amelyik kihozná belőlem a kommunizmust. Azt hiszem, ennek az utóbbinak volna nehezebb dolga.”

A *Nobel-díj* című karcolatban „a Trianon szellemét költögetőknek” a hazai díjazottakkal való álszent dicsekvését állítja pellengére. Moldova szerint „egyszer már nem azt kellene megnézni, hogy hány Nobel-díjas született Magyarországon, hanem azt is, hogy hányan haláltak meg az ország területén”. „Aki nagyra született vagy nagyot akart, szép csendben elvérzett itthon, vagy eltávozott.” A számítógép atyja, Neumann János például sohasem lehetett a Magyar Tudományos Akadémia tagja, és Szent-Györgyi Albert helyett pedig a náciábrát Orsós Ferenc orvosprofesszor kapta az akadémiai díjat.

A *Fertőzés* a kiirthatatlan rasszizmussal foglalkozik. Moldova azt írja, hogy a hatalom és az ellenzék „*eliteli ugyan a kirekesztőket, de nem hajlandók lemondani a szavazatokról*”. Egy másik írásban a politikai pártok esztelen versenytfutását a városligeti dodzsem-arenához hasonlíttja, ahova ver-

senybíróknak a közeli állatkertből „egy szemüveges sólymot” hívtak. Az egyik kocsi rózsaszínű, a másik pedig narancssárga volt, de „a pályatulajdonos már rég megvásárolta mind a kettőt”, nehogy egy idegen érdekeltséghez tartozó kocsi nyerjen.

A közel kéttucatnyi karcolatból nem hiányzik az egykori pályatárs, a nevezetes SzocReál labdarúgócsapatban játszó *Végh Antal*, „devalválódott írói nemzedékem legnagyobb tehetségeinek egyike” sem. A válogatás utolsó írása a hajdan szebb napokat látott Vasas „*örög zászlótartója*”, az őrjögő Fradiszurkolókkal egyedül szembe szálló ötvenkilós, sánta Braun bácsinak az emlékét örökíti meg.

Moldova új könyve szórakoztató olvasmány, de fricska a hatalmi arénában éppen hajrázó politikai elit és az erőviszonyokat mérleklő klientúra számára. Az író a sajtóbeszélgetésen kijelentette, hogy a rendszerváltás után is „a helyén maradt, csak világ ment el jobbra”. Ezt mostanában nagyon kevesen mondhatják el.

– **Tudósítónktól**

Moldova György: *Éjjeli napsütés (Urbis Könyvkiadó, Budapest, 2006)*

Korszerűsített kórház, szakközépiskola

VANNAK KÖVETHETŐ PÉLDÁK IS

A mindennapi élet alapvető meghatározói közé tartozik egyebek között az egészségügy és az oktatás. Nevezetesen egyrészt az, hogy amennyiben az ambulancia nem tud gyógyítani, a kórház vagy a klinika milyen színvonalú ellátást ad, s ott elfogadhatóak-e a körülmények. A közhangulatot másrészt az is befolyásolja, hogy a gyerekeket, unokákat megfelelően tanítják-e a jól, korszerűen felszerelt iskolákban, amelyek ápolják, gondozzák, tiszták, hiszen szinte második otthonuk.

Az ország több településéről hallani aggasztó tényeket, miszerint a kórházak túlszűfoltak, a kórtermekben nyolcan-tizen fekszenek, egyik osztályról a másikra viszik a betegeket, mert nincs megfelelő műszer, a műtéteket húzzák-halasztják az operációra váró emberek nagy száma miatt. És olyan hírek is érkeznek a városokból, hogy nem megfelelő az oktatás színvonala az iskolákban, amelyeknek falai repedeznek, az épületekről hull a vakolat, a tanterem falai piszkosak, mert emberemlékezet óta nem festették, a vécék használhatatlanok.

A sajnálatos információk mellett jó olyan tényeket is jegyezni, amelyekről felüldül az ember. Például attól, hogy Szegeden újjávarázsolták, vagyis felújították, korszerűsítették a városi kórházat és az egyik szakközépiskolát.

Pályáztak és nyertek

A szegedi kórház rekonstrukciója a múlt év elején kezdődött. A két és fél milliárd forintos beruházás összegének jelentős részét hazai és uniós pályázatokon nyerte a város, de az önkormányzat is nyolcszázmillió forinttal támogatta az intézmény felújítását. Először a pszichiátriai osztályt korszerűsítették, aztán az urológia követte, s emeletrépitésével és tetőtér kialakításával több mint a duplájára növelték az osztály alapterületét, amelyen hatvan ágyon tudják a betegeket elhelyezni. Minden kórteremhez külön vécé és zuhanyozó tartozik, s azok a betegek, akik nincsenek ágyhoz kötve, ékezőben ehetnek, a tetőtérben pedig kiszolgáló- és szociális helyiségeket alakítottak ki.

Korszerűsítették a műtőblokkokat is, vagyis hat műtőt

felújítottak és modern berendezéseket szereltek fel, így szinte minden fontos műtétet el tudnak végezni. A műtőkhöz tartozó előkészítőket és a beavatkozás utáni megfigyelőket is modernizálták, s ezen eszközök használata azért is célszerű, mert a betegeknek nem kell várni az ellenőrzésekre.

Több mint 350 millió forintos uniós pályázat elnyerésével a kórház tetejére napkollektorokat szereltek fel, s ezek működésével csaknem felére csökken a gázfogyasztás. Az épület homlokzatát is felújították, s így kívülről, belülről szinte teljesen kicserélődött, megújult a kórház, ahol évente 25 ezer fekvőbeteg és több mint százezer járóbeteg látogat el, s nyolcezer műtétet végeznek.

Külső-belső összhang

Szeged központjában található a Vasvári Pál Közgazdasági Szakközépiskola, amelyben negyvenhárom diák tanul. A szülők szívesen íratják ide gyerekeiket, akiket a tanári kar megfelelően készít fel, s olyan tudásanyagot kapnak, amellyel megállják a helyüket az egyetemen vagy bármelyik munkahelyen. Zavarta viszont a tanárok munkáját, a diákok tanulását az, hogy az iskola állapota kívülről leromlott, de pénz hiányában az utóbbi évtizedek alatt csak toldozásra-foltozásra volt lehetőség. Az önkormányzat 250 millió forintos címzett állami támogatást kapott, amihez hozzáadt harmincmilliót, s ezzel az összeggel a múlt év elején megkezdődhetett a szakközépiskola teljes felújítása. Kivitelezőként a Délépítő Rt. először az egyik rész belső felújításával kezdte a munkát, majd új épületszárnyat alakítottak ki, rendbehozta a homlokzatot, alvállalkozókkal együtt

korszerűsítették az épületgépészetet, a világítást, a villamoshálózatot, kicserélték a burkolatokat, s a penészes pincében megoldották a szellőztetést, így az alagsori tantermet és az ebédlőt is használni lehet. Bővült a könyvtár, ahol több mint tízezer kötet és számítógépek állnak a diákok rendelkezésére.

A kivitelező a város egyik legrégebbi középiskoláját tizenegy hónap alatt újította meg úgy, hogy a tanévben az intézményben folyamatosan oktatnak, a nyári szünetben pedig az rt. dolgozói birtokukba vették az egész épületet, amelyet nemrég teljesen átalakítva, felújítva, korszerűsítve adtak át.

Így is lehet

A két intézmény felújításával, rekonstrukciójával kapcsolatban több tény is feltétlenül meg kell említeni. Elsősorban azt, hogy a szegedi kórházban évente ellátott 125-130 ezer beteg megfelelő körülmények között maximálisan jó ellátással veheti igénybe ingyen az orvosok gyógyítását. A fejlesztés költségét az állam fedezte, tehát nem maszekok finanszírozták, ami azt jelenti, hogy nem a betegek zsebéből húzták ki a korszerűsítésre fordított pénzt, mert a privatizáció azzal járna, hogy a bejárók és a fekvő betegek keményen fizessenek. Másodsorban a Vasvári diákjai megfelelő körülmények között tanulhatnak, mert példás minőségben és gyorsasággal adták át az rt. dolgozói az újjávarázsolt iskolát. Magyar tulajdonban van a cég, ahol magyar munkások dolgoznak. Nem akárhogyan. Képzett emberek, akik itthon valamelyik szakmunkásképzőben tanulták meg a mesterségük fortélyait, aztán hazánk valamelyik gyárában, üzemeiben, termelőszövetkezetében kezdtek el dolgozni, s annak reményében folytatják, hogy amit mindennap csinálnak, mindannyiunkért teszik, akkor is, ha a céget részvénytársaságnak vagy akárminek hívják, de a miénk és a mi érdekeinket szolgálja.

Tarnai László

CSEPELI SZABÓ BÉLA VERSEI

EMBERI ERŐPRÓBA

Egy új évezred zezugos útján
Impresszió

Vándor, ne félj – szólít rám az éj.
Oltsd el parázsló sárga dohánnyal
megtöltött kis megfapipádat,
s elfojtva kesernyés, bokros fellegeit,
fordulj szembe az éji homállyal
s követve szép égi csodalámpádat,
a rád váró Holdat,
járd be a világ derengő ösvényeit.
Menj. Csapd be mögöttem bátran az ajtót,
s hagyj faképnél a szó kis mérnökeit.
Ints: visszatérsz majd, ha megívta a harcod,
s eléjük tárod az Élet, az Ének, a Hit
szívedből kimetszett új, izzó ékköveit.

Érzed? Sapkád eresze alá bevág a tűz, a korom,
s omlik a bőrvakolat forró homlokodon.
Menj hát. Menj,
szembe a szélnek, az ítélet-éjnek,
s dudolj halkán garabonciás szellem,
orvgyilkos árnyak kísérik lépted,
s fordulnak életet ellen,
de téged ne ijesszen meg ember,
se fondorlat, se fegyver,
mert Erőd és Igazságod
olyan hatalmas, hogy nincs olyan „kardvas”
mely legyőzhetné a te békés és
jobb világért vívott
emberi harcod!

(Részlet egy nagyobb ciklusból)

KÉK NYÁR, 1946...

Emlékeztető a háború utáni újjáépítés éveire.

1. Nyár volt, kék nyár
és béke már,
de még az ég alig derengett:
a folyók mentén üszkös volt a táj,
s falvak, városok térdepeltek.
A világ sírt. Európa sírt,
és félszemünkkel sírtunk még mi is,
bár örültünk, hogy végre szabadon,
eszmélhettünk e feldúlt tájakon.
Nyár volt, kék nyár,
de oly parázslón friss volt még a seb,
melyet népünkre mért a háború,
az embertelen zsarnoki gonoszság,
Élet s halál között –
de apáink – a mélység úttörői –
már látték a jövőt,
az értelem és munka távlatát,
s küzdő kezükből – mint spárgán a bog –
új létezésre oldódtak a földek
a városok, a gyárak, a VILÁG.

2. Nyár volt, kék nyár
mely messze, múltba tűnt már –
mégis, míg csendben ballagok a tájban,
hazám csillagos égpajzsa alatt,
kőben, acélban, s erős büszke fákban,
felismerem a messi kék nyarat
– a sok-sok kék nyarat –
felismerem,
és köszöntöm bennük azt a nemzedéket
mely eszmével, hittel és reménnyel,
és két küzdő kezével
a romokból új hazát
és új életet emelt,
s építeni kezdte az Utat –
nagy kék hidakat és viaduktokat,
ívelve élénk egy emberibb jövőbe:
a tegnapi ifjakat
asszonyokat és leányokat,
s a mai „véneket”
akik elszánt óriásokká váltak egykor itt,
s hű követőiket, az alkotó, a mai küzdő.
Pionírokat.

EMLÉKEZÉS A TANÁCSKÖZTÁRSASÁGRA

A Tanácsköztársaság évfordulóján, március 21-én megemlékezést tartott a Munkáspárt a fővárosi, IV. kerületi emlékműnél. Thürmer Gyula pártelnök a hallgatóság előtt többek között arról beszélt, hogy a kommunistáknak az első történelmi kísérletek nyomdokain haladva meg kell próbálniuk olyan eredményt elérni a közelgő választásokon, amely révén az emberek sorsának jobbra fordítására szoríthatják a kormányt.

Segítsünk másokon: adjunk vért!

Számtalan betegség gyógyításához, a műtétekhez és a balesetek miatt, valamint egyes gyógyszerek gyártásához sok vérré és sok vérére van szükség Magyarországon is. Az ország időről időre vérhiánnyal küszködik: jelenleg mintegy 300 000 rendszeres vérére van, a biztonságos ellátáshoz azonban félmillió kellene. Ráadásul a vér csak folyékony állapotban tartható, legfeljebb három hétig, így tartálékot sem lehet felhalmozni. A napokban a Vöröskereszt a Munkáspárt Baross utcai székházában fogadta a vérére jelentkezőket. Az esemény szervezőjét, Kósa Antalt kérdeztük a tapasztalatokról.

Kósa Antal a MAV-nál vöröskeresztes titkár, több mint százszoros vérére, nem egy kitüntetéssel büszkélkedhet ezen a téren kifejtett tevékenységéért. Manapság leginkább azt tekinteli feladatának, hogy minél több embert rábírjon, ilyen formán is segítsen embertársainak, már csak azért is, hiszen bárki kerülhet olyan helyzetbe, amikor neki van vére szüksége.

Sokan nem tudják, hogy a 18 és 65 év közötti férfiak akár évente ötször, a nők pedig háromszor adhatnak vért. Ráadásul

ilyenkor természetesen megvizsgálják a levett vért, így bármilyen probléma esetén értesítik a vérére, felhívják a figyelmét esetleges rejtett betegségekre.

Nem véletlen, hogy az emberek manapság tájékozatlanabbak ebben a témában, és elkerüli a figyelmüket, mennyit segíthetnek önzetlenül, hiszen ez a mai világban nem központi kérdés. A Vöröskeresztől megvonták az állami támogatást, így kevesebb módja van felhívások közzétételére és a vérére elismerésére, jutalmazására is. Míg tizenöt-husz

évvél ezelőttig szép hagyomány volt, hogy minden ötödik vérére után oklevelet, díszes jelvényt adományoztak, manapság huszonöt alkalom után van erre – egy igen szolid – lehetőség. Míg korábban a vérére napján, november 27-én pénztalimat osztottak a gyárakban, üzemekben a legkitartóbbak között, napjainkban helyszíni vérére nem szívesen látják a nagy multicégek a Vöröskereszt munkatársait. Elvégre akkor kiesik a dolgozó a munkából, kisebb a haszon. Állami cégek alig maradtak, és a lelkesedés ezeknél is kisebb, különösen a fiatalok körében. Például a MAV-nál évente háromszornégyezer rendeznek vérére, melyen egy-egy alkalommal ötven-hatvan ember vesz részt, a hajdani átlagos százharminccal szemben.

Sajnos a média sem nyújt eléggé segítő kezet. Jellemző, hogy a Baross utcai vérére nappal kapcsolatban hiába kérte Kósa Antal udvarias levélben az országos napilapoktól, televíziós csatornáktól, hogy tegyék közzé az eseményre vonatkozó felhívást és munkatársaikat is biztassák a megjelenésre, még csak válasza sem méltatták.

Mindenesetre a Vöröskereszt munkatársai a gondokat félretéve, örömmel fogadták a – többnyire a székház dolgozóiból kikerülő – jelentkezőket. Mindenkint arra biztattak: áldozzon máskor is pár percet arra, hogy segítsen a vére szorulókon.

– s j –

Magyar–Kubai Szolidaritási Társaság alakul

A szolidaritási társaság célja, hogy bemutassuk Kuba történelmét, helyzetét mind politikailag, mind gazdaságilag, illetve kifejezzük szolidaritásunkat Kuba iránt.

A társaság különös figyelemmel fog foglalkozni a kubai forradalommal, a Kuba elleni terrorizmussal és embargóval, valamint az öt kubai hazafi ügyével. A későbbiekben a társaság vetítéket, előadásokat, akciókat és megmozdulásokat kíván szervezni.

A társaságot 2006. március 25-én, szombaton 16 órai kezdettel ünnepélyes keretek között fogjuk megalakítani. Az eseményen vendégeink között lesznek a kubai nagykövet aszony és a követség más képviselői, valamint a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség vezetői is.

A rendezvényre minden érdeklődőt szeretettel várunk március 25-én szombaton 16 órakor a Haller utca 26. szám alatti klubhelyiségünkbe!

Baloldali Front

Vasas–Ezredvég zenés-irodalmi estek

A Vasas Szakszervezeti Szövetség Székházának dísztermében (1086 Budapest, Magdolna u. 5–7.)

2006. március 31-én 17 órai kezdettel

Egy rózsaszál...

Sárkány Kázmér a Magyar Állami Operaház magánénekese

ária- és dalestje

Közreműködnek:

Kassai Franciska előadóművész

Éliás Tibor operaénekese

Zongoránál: Neumark Zoltán zongoraművész

Házigazda:

Baranyi Ferenc József Attila-díjas költő, műfordító

Belépőjegyek az Ezredvég kerületi aktivistáinál és a Vasas Központi Könyvtár Alapítványánál (VIII., Magdolna u. 5–7.), valamint a helyszínen 200 forintot áron kaphatók!

Hirdessen A Szabadság hetilapban!

Várjuk megrendeléseiket!

Részletes információ:
Huszár Zsófia
Telefon: 313-5420

Kitüntetések, papír- és fémpénzek, képeslapok, porcelánok adásvétele.

VERES ÉREMBOLT,
VII. ker. Izabella utca 37.

Tel.: 322-4799
H–P: 9–17 óráig.

Emlékezzünk!

Frankel Leó, az elkötelezett marxista

Frankel Leó a magyar és nemzetközi szocialista mozgalom hőskorának egyik legjelentősebb marxista személyisége. Szemléletének fejlődésében nem kisebb „tanárok” játszottak szerepet, mint Marx és Engels. Ők hívták fel figyelmét az elmélet és gyakorlat összefüggéseire, a munkásmozgalomra nagy hatást gyakorló burzsoá és kispolgári „izmusk” elleni következetes harcra. Frankel a tudományos szocializmus két óriásának köszönheti, hogy sikerült megszabadulnia Lassalle és Proudhon téveszméitől.

1844. február 28-án született Óbudán. Apja, Frankel Albert híres orvos tudós volt. Leóból ötvösmunkás lett, s az akkori szokások szerint elindult Nyugatra „valcolni”. Évekét töltött Németországban, ahol megismerkedett a marxizmussal. A kiegyezés évében Párizsban bukkant fel, de 1869-ben már Londonba utazott, ahol találkozhatott a tudományos szocializmus megalapítóival. A bécsi munkáslapok külső tudósítójaként immár a marxizmus szellemében fogant cikkek egész sorát tette közzé. Jelentős szerepet játszott az I. Internacionálé párizsi szekciójának létrehozásában. Ezért megjárta a francia börtönöket is. Szabadságát 1870 szeptemberében nyerte vissza, s a francia munkásmozgalomban olyan nagy népszerűsége tette szert, hogy az

1871-es Párizsi Kommün (a történelem első proletárdiktatúrája) munka- és kereskedelmi minisztere lett. Szociálpolitikai kezdeményezéseit Engels a kommunizmus felé mutató lépéseként értékelte (munkásbiztosítás, a munkaidő és munkabérek szabályozása stb.). 1871 májusában testével védelmezte a népi hatalmat. Megsebesülve sikerült Svájcba szöknie, majd onnan Londonba. Engels javaslatára delegáltak az I. Internacionálé főtanácsába. Marx oldalán kemény tusákat vívott Lassalle és Bakunin nézetei ellen.

Frankel 1875-ben Bécsbe utazott, ahol az osztrák hatóságok letartóztatták, hogy kiadták a franciáknak (a versailles-i hadbíróóság halálra ítélte), ám a franciák már nem tartották rá igényt. Így került Frankel a

magyar rendőrség kezére. Itthon bebörtönözték, de óvadék ellenében kiengedték. A Munkás-Heti-Krónika szerkesztője lett, s ebbeli minőségében éles polémiákban népszerűsítette a marxizmus álláspontját a háború és béke, az osztályharc, a gazdasági fejlődés, a nemzeti-ségi kérdés témakörében. Több kísérlet után létrehozta a Magyarországi Általános Munkáspártot, mely harcosan képviselte a proletariátus politikai és gazdasági érdekeit. 1881-ben letartóztatták, szabadulása után Bécsbe utazott, de 1899-ben véglet Párizsban telepedett le. Ő elnökölt a II. Internacionálé alakuló kongresszusán. Széles körű publicisztikai tevékenységével marxista választ igyekezett adni a századvég kérdéseire.

1896. március 29-én halt meg 52 éves korában. Ötezer munkás kísérte a Pére Lachaise temetőbe, ahonnan 1968-ban hozták haza hamvait. Azóta a Kerepesi temető panteonjában nyugszik.

Halálának százötödik évfordulóján kegyelettel emlékezzünk a nagy magyar forradalmárra.

Hegedűs

Elnökválasztás Fehéroroszországban

TAPASZTALATOK MEGFIGYELŐKÉNT

A parlamenti és elnökválasztás az európai szokásoktól eltérően Fehéroroszországban nem egy nap alatt bonyolódik le, hanem erre négy napot biztosít a törvény. A Belorusz Külügyminisztérium nemzetközi megfigyelőt kért a Munkáspárttól az elnökválasztásra. A belorusz választási törvény sajátossága, hogy minden politikai párt, illetve szervezet (függetlenül attól, hogy indul-e a választáson) küldhet a választások tisztaságának ellenőrzésére nemzeti megfigyelőt.

A nemzetközi megfigyelői munka 2006. március 18-án szombaton kezdődött a számonra. A rendelkezésemre álló két nap alatt közel húsz választókörzetben tettem látogatást, ahol módomban állt megtekinteni a választás menetét, illetve beszélhettem a választás tisztaságát ellenőrző nemzeti megfigyelőkkel is.

A választókörzetekben tett látogatásaim során módomban volt

civil, illetve katonai választókörzeteket meglátogatni. Seholy nem ütközött akadályba az, hogy a választópolgárokkal szót váltsak. Nem tapasztaltam olyat, hogy a választókörzetekben akármelyik elnökjelölt mellett agitációt folytattak volna. Az egyik választókörzetben részt vettem a szavazatok összeszámolásában, és erről azt tudom mondani, hogy a törvényeknek megfelelően történt.

A választások ideje alatt Minszk utcai élték mindennapos életüket, semmivel sem volt több rendőr az utcán, mint Budapesten, vagy mint bármelyik európai nagyvárosban.

Az én meglátásom szerint a választások a törvénynek megfelelően zajlottak le, és a megválasztott elnök, Lukasenko toronymagasan nyerte meg a választást. A belorusz választópolgárok a rendre, a nyugalomra és a biztonságra szavaztak. Az ellenzék már a szavazások megkezdése előtt, március 19-én 20 órára megmozdult hirdetett Minszkben azzal azt indokkal, hogy választási csalások történnék. A karhatalmi erők nem avatkoztak be a megmozdulásba.

Balogh Attila

ANGYAL ANDOR 1928–2006

Megdöbentett a szomorú hír, eltávozott közülünk az az elvtárs, aki egész életét a közösségnek áldozta. Fiait korától vezetőségi tagja a Salgótarjáni Városi Pártbizottságnak. Haláláig vezetőségi tagja a baglyasi alapszervezetnek. Nemcsak politikai munkájával tűnt ki, igazi közéleti, közösségi ember volt. Nem ismert fáradtságot a munkahelyén, a Tűzhelygyárban, a városban vagy szűkebb lakóhelyén, Baglyas-alján, ha a közösségért vagy a pártért tenni kellett.

1947 óta volt a pártnak tagja. Még türelemmel viselt betegsége idején is érdeklődött: hogy megy a munka, rendben van-e a felkészülés a választásokra?

Angyal elvtárs, személyed hiányozni fog a pártmunkában és közéletben is.

Emléked őrzi a város!

Baglyasaljai alapszervezet

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiamegfigyelője az

»OBSERVER« 1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
http://www.observer.hu

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja

Felelős szerkesztő: Szabados Judit

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.

A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;

internet cím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató

ISSN 0865-5146

Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága,

1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.

Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknél, e-mailen:

hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.

További információ: 06 (80) 444-444.

Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft,

negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.

Szedés, törlesztés: Progressio Kft.

Nyomatás: Oláh Nyomda, 1211 Budapest, Központi út 69-71.

Felelős vezető: Oláh Miklós vezérigazgató.

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspart.hu>